

Bijlage I bij uitvoeringstoets Invoeringswet WIA (iWIA), intrekking Wet REA

Algemeen

Een van de redenen om destijds de Wet REA in te voeren was de onoverzichtelijkheid van het bestaande reïntegratie-instrumentarium voor mensen met een handicap en de grote verschillen in toepassingsbereik en doelgroep van de instrumenten geweest. Nu de Wet REA wordt ingetrokken lijken wij naar die situatie terug te keren. Straks moet je voor het instrumentarium in tenminste vijf verschillende wetten kijken (ZW, WAO, WAZ, Wajong en WIA), waarbij iedere wet weer zijn eigen doelgroepen kent'. Wij betreuren dan ook de versnippering van het reïntegratie-instrumentarium en de doelgroepomschrijving als zodanig. Ook de versnippering van het REA-fonds over meerdere fondsen kan tot problemen leiden. Met name bestaat het risico, dat in geval van samenloop situaties problemen inzake rechtmatigheid en verantwoordingsinformatie ontstaan. Het REA-fonds biedt een eenduidigheid, die UWV en zijn rechtsvoorgangers voortdurend als positief hebben ervaren en die we nu verloren zien gaan.

Loondispensatie

(artikel 1.7, onderdeel J, artikel 50a Wajong)

Doelgroep

Volgens het algemene deel van de MvT (blz. 46) wordt het instrument van de loondispensatie door opneming in de Wajong gehandhaafd voor *Wajonggerechtigden* die als gevolg van hun handicap niet in staat zijn ten minste het wettelijk minimumloon te verdienen. In de tekst van artikel 50a Wajong (lid 1) wordt gesproken van *de jonggehandicapte die recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering*. Betekent dit – anders dan in de MvT wordt gesuggereerd – dat ook de jonggehandicapte met alleen een WAO, WAZ- of WIA-uitkering voor loondispensatie in aanmerking kan komen? Zo nee, dan zouden na 'een jonggehandicapte die recht heeft op een arbeidsongeschiktheids-uitkering' de woorden 'op grond van deze wet' ingevoegd moeten worden (vgl. artikel 50d Wajong).

De jonggehandicapte jonger dan 18 jaar (en die louter op grond van zijn leeftijd nog niet voor een uitkering ingevolge de Wajong in aanmerking kan komen) wordt uitgesloten van de mogelijkheid van loondispensatie. Dit kan nadelig uitpakken voor de kansen op de arbeidsmarkt van 16- en 17-jarige schoolverlaters. We achten het derhalve wenselijk dat de doelgroep van de loondispensatie in artikel 50a Wajong wordt uitgebreid met de jonggehandicapte, die de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt.

Voorwaarden

In het kader van de prétoets is verzocht om in de tekst van artikel 50a, lid 1, Wajong voor 'het wettelijk minimumloon' de woorden 'het voor hem rechtens geldende' in te voegen. Tevens is opgemerkt dat in artikel 50a, lid 1, objectieve criteria ontbreken ten behoeve van de beoordeling of loondispensatie aan de orde is. In de reactie van SZW op de prétoets is toegezegd dat de hiervoor genoemde zinsnede ingevoegd zou worden en dat artikel 50a, lid 1, aangevuld zou worden op de wijze zoals artikel 7, lid 2, Wet REA geformuleerd is voor die gevallen die onder het wettelijk minimumloon komen. De tekst van artikel 50a, lid 1, in de voorliggende versie van de IWIA is echter – m.u.v. invoeging van de woorden 'die recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering' hetzelfde gebleven. Wij vragen ons af of dit een bewuste keuze is.

Onderdeel X

(artikel 65c en 65 d WAO Eveneens: artikel 1.6, onderdeel J, artikel 59a en 59b WAZ)

Doelgroep

Volgens de tekst van de wet wordt de doelgroep gevormd door de persoon die verzekerd is op grond van artikel 16 WAO resp. artikel 2 WAZ. In de artikelsgewijze toelichting (MvT, blz. 6 en 27) wordt gesproken van de persoon die aanspraak heeft op WAO- resp. WAZ-uitkering. Dit is verwarrend. Wij stelen voor om de wettekst en de tekst van de toelichting met elkaar in overeenstemming te brengen.

Voorwaarden

In artikel 65c, lid 1, WAO zijn na 'die arbeid in dienstbetrekking aanvaardt' de woorden 'of verricht' ingevoegd. Naar onze mening zou artikel 59a, lid 1, WAZ op dezelfde wijze moeten worden aangepast. Zie ook de artikelsgewijze toelichting (MvT, blz. 27) waarin wel gesproken wordt van arbeid in dienstbetrekking aanvaarden of verrichten.

Persoonlijke ondersteuning

(artikel 1.7, onderdeel J, artikel 50e Wajong)

Doelgroep

Ook in de tekst van artikel 50e Wajong wordt gesproken van de jonggehandicapte die recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering. Ook hier de vraag of alleen bedoeld is de jonggehandicapte met een Wajong-uitkering. Voorts achten wij het wenselijk - om dezelfde reden als hierboven ten aanzien van de loondispensatie aangeven - dat ook de jonggehandicapte jonger dan 18 jaar voor persoonlijke ondersteuning in aanmerking kan komen.

Recht op ondersteuning bij reïntegratie en voorziening voor niet-werknemers en niet-zelfstandigen

(artikel 1.1, onderdeel X, artikel 65f WAO; artikel 1.6, onderdeel J, artikel 59d WAZ; artikel 1.7, onderdeel J, artikel 50d Wajong; artikel 4.2.2, lid 1, WIA)

Doelgroep

In de WAO, WW, WAZ, Wajong en de WIA wordt een bepaling opgenomen op grond waarvan de degene die een uitkering op grond van een van die wetten heeft recht heeft op ondersteuning bij arbeidsinschakeling en op de naar het oordeel van het UWV noodzakelijk geachte voorziening gericht op arbeidsinschakeling. In de ZW ontbreekt een soortgelijke bepaling voor de vangnetter zonder werkgever. Is dit een omissie geweest?

Wat wordt verstaan onder 'de naar het oordeel van het UWV noodzakelijk geachte voorziening gericht op arbeidsinschakeling' en hoe verhouden de artikelen 65f WAO, 59d WAZ, 50d Wajong, en 4.2.2, lid 1, WIA zich met artikel 4.2.3 WIA (arbeidsplaatsvoor-zieningen en voorzieningen ter ondersteuning van toeleiding naar arbeid)?

Volgens de artikelsgewijze toelichting bij artikel 4.2.3. WIA kan het UWV aan de persoon, met een structurele functionele beperking, die arbeid in dienstbetrekking verricht of gaat verrichten, die scholing of opleiding in het kader van een reïntegratietraject volgt of in dat kader arbeid op een proefplaats verricht, voorzieningen toekennen die strekken tot behoud, herstel of bevordering van de mogelijkheid tot het verrichten van arbeid, het volgen van de scholing of opleiding of het verrichten van arbeid op die proefplaats. Uit het feit dat in het eerste lid de verstrekking van voorzieningen niet wordt beperkt tot verzekerden in de zin van WIA blijkt dat ook anderen, bijv. Wajong-gerechtigden, een arbeidsplaatsvoorziening kan worden verstrekt, aldus de toelichting (blz. 163). Artikel 4.2.3. WIA behelst een limitatieve opsomming. Zien de artikelen 65f WAO etc. op andere dan de in artikel 4.2.3 WIA genoemde voorzieningen? Zo ja, waaraan moet dan worden gedacht? Of wordt met 'de naar het oordeel van het UWV noodzakelijk geachte voorziening gericht op arbeidsinschakeling' alleen maar de inkoop van trajecten bedoeld? Enige nadere toelichting zou zeer welkom zijn.

Voorzieningen voor zelfstandigen

(artikel 1.1, onderdeel X, artikel 65e WAO; artikel 1.6, onderdeel J, artikel 59c WAZ; artikel 1.7, onderdeel J, artikel 50b Wajong; artikel 4.2.2, lid 2, WIA)

Doelgroep

In de WAO, WAZ, Wajong en de WIA wordt tevens een bepaling opgenomen op grond waarvan het UWV op aanvraag van de in die bepaling genoemde persoon in het kader van de bevordering en ondersteuning bij de inschakeling in de arbeid als zelfstandige voorzieningen verstrekt (nader te regelen bij AMvB). In de ZW ontbreekt een soortgelijke bepaling als het gaat om de vangnetter zonder werkgever. Is ook hier mogelijk sprake van een omissie?

In tekst en toelichting van de volgende bepalingen stemt de doelgroep niet overeen:

In artikel 65e WAO wordt gesproken van de WAO-verzekerde, terwijl in de artikelsgewijze toelichting (MvT, blz. 6) wordt gesproken van de WAO-gerechtigde.

In artikel 59c WAZ is de doelgroep de zelfstandige, terwijl in de artikelsgewijze toelichting (MvT, blz. 27) wordt gesproken van de WAZ-verzekerde.

In artikel 50b Wajong is de doelgroep eveneens de zelfstandige. In de artikelsgewijze toelichting (MvT, blz. 29) wordt gesproken van de jonggehandicapte.

Alleen degene die als zelfstandige gaat werken komt in aanmerking voor voorzieningen ('bevordering en ondersteuning bij de inschakeling'). Er lijkt niets te zijn geregeld voor personen die reeds als zelfstandige werkzaam zijn en die voorzieningen nodig hebben om de zelfstandige werkzaamheden te kunnen blijven verrichten. Uit het oogpunt van reïntegratie (met een nadruk op de eerste twee letters van dit woord) zou dit niet opportuun zijn.

Wat wordt verstaan onder 'zelfstandige'? In de Wet REA is in artikel 1 een definitie van dit begrip opgenomen. Is deze definitie bedoeld? Zo ja, waarom is niet voor het ruimere begrip 'WAZ-verzekerde' gekozen (zelfstandige, beroepsbeoefenaar, meewerkend echtgenoot, vgl. de doelgroep van het huidige artikel 22, lid 3, Wet REA).

Bevoegdheid

De bepaling is ten aanzien van de verstrekking van voorzieningen dwingend geformuleerd. Is het de bedoeling dat het UWV terzake niet langer een discretionaire bevoegdheid heeft (afgezien van de noodzakelijkheidstoets)?

Loonsuppletie en inkomenssuppletie

(artikel 1.1, onderdeel X, artikel 65c en 65 d WAO; artikel 1.6, onderdeel J, artikel 59a en 59b WAZ)

Doelgroep

Volgens de tekst van de wet wordt de doelgroep gevormd door de persoon die verzekerd is op grond van artikel 16 WAO resp. artikel 2 WAZ. In de artikelsgewijze toelichting (MvT, blz. 6 en 27) wordt gesproken van de persoon die aanspraak heeft op WAO- resp. WAZ-uitkering. Dit is verwarrend. Tekst en toelichting zouden met elkaar moeten overeenstemmen.

Degene die niet WAO- of WAZ-verzekerd is en die eerder minder dan 15% resp. minder dan 25% arbeidsongeschikt bevonden is (hierbij moet vooral aan de arbeidsgehandicapte uit de gemeentepopulatie gedacht worden, maar ook aan de – niet zieke - arbeidsgehandicapte met alleen WW-uitkering) kan, anders dan onder het regime van de Wet REA, niet in aanmerking komen voor loon- of inkomenssuppletie. Wij zijn van mening dat ook voor deze groep onverminderd geldt dat nu zij geen beroep kunnen doen op de suppletieregeling er een belemmering kan bestaan om ander werk te aanvaarden. Uit onze gegevens blijkt overigens dat in deze gevallen geen buitensporig hoog beroep op de suppletieregeling (en mitsdien op de fondsen) wordt gedaan.

Voorwaarden

In artikel 65c, lid 1, WAO zijn na 'die arbeid in dienstbetrekking aanvaardt' de woorden 'of verricht' ingevoegd. Naar onze mening zou artikel 59a, lid 1, WAZ op dezelfde wijze moeten worden aangepast. Zie ook de artikelsgewijze toelichting (MvT, blz. 27) waarin wel gesproken wordt van arbeid in dienstbetrekking aanvaarden of verrichten.

No riskpolis ZW en premiekortingsregeling

(artikel 1.4, onderdeel G, artikel 29b ZW; artikel 1.5, onderdeel W, artikel 3.6.2.1 Wfsv)

Doelgroep

De no riskpolis ZW en de premiekortingsregeling kennen volgens de artikelsgewijze toelichting (MvT, blz. 22) dezelfde doelgroep. Tot die doelgroep behoort o.a. *de werknemer met een naar het oordeel van de CWI structurele functionele beperking* en voor wiens ondersteuning bij arbeidsinschakeling de gemeente op grond van artikel 7, lid 1, WWB verantwoordelijk is.

Artikel 4.2.4 WIA, waarin de subsidieregeling werkgever wordt geregeld (thans artikel 16 Wet REA, de zogeheten subsidie meerkosten) en welke regeling bedoeld is als een aanvulling op de premiekortingsregeling (thans o.a. artikel 79b WAO), kent als doelgroep *de werknemer met een naar het oordeel van het UWV structurele functionele beperking*.

Betekent een en ander dat een werkgever die iemand uit de gemeentelijke doelgroep in dienst neemt wel in aanmerking komt voor premiekorting en 'overname van de loondoorbetalingsverplichting' bij ziekte, maar niet in aanmerking kan komen voor een subsidie

meerkosten, terwijl een werkgever die iemand uit de UWV-populatie in dienst neemt wel voor een dergelijke subsidie in aanmerking kan komen? Zo ja, hoe moet dit verschil in behandeling verklaard worden? Hetzelfde geldt overigens ook voor de werkgever die een persoon in dienst neemt die WSW-geïndiceerd is, maar die niet tevens een arbeidsongeschiktheidsuitkering van het UWV heeft.

Indicatiestelling gemeentelijke doelgroep

Een vraag die met het bovenstaande verband houdt, maar strikt genomen buiten de onderhavige uitvoeringstoets valt, is of ook een persoon uit de gemeentelijke doelgroep met een structurele functionele beperking (door de CWI vastgesteld), die arbeid in dienstbetrekking verricht of gaat verrichten, niet op de voet van artikel 4.2.3 WIA voor arbeidsplaatsvoorzieningen in aanmerking gebracht kan worden? Artikel 4.2.3 WIA spreekt immers - evenals artikel 4.2.4 WIA - van de werknemer met een naar het oordeel van het UWV structurele functionele beperking.

Volgens de artikelsgewijze toelichting (MvT, blz. 15) behoeven de personen die tot de gemeentelijke doelgroep behoren niet meer dan 35% arbeidsongeschikt te zijn, maar dienen zij een structurele functionele beperking te hebben. Omtrent de mate van beperking kunnen bij AMvB regels worden gesteld. Volgens het schema op blz. 49 van de MvT moet de betrokkene die tot de gemeentelijke doelgroep behoort ten minste 35% arbeidsongeschikt te zijn op basis van indicatiestelling door de CWI. Hoe is dit met elkaar te rijmen?

Voorgesteld wordt om doelgroep van de reïntegratie-instrumenten no riskpolis ZW/WAO en premiekorting te beperken tot de volgende personen:

- de werknemer die recht heeft op een uitkering op grond van de WIA of Wajong;
- de werknemer die onmiddellijk voor aanvang dienstbetrekking geïndiceerd is voor de WSW;
- de werknemer die onmiddellijk voor aanvang dienstbetrekking een naar het oordeel van de CWI structurele functionele beperking en voor wiens ondersteuning bij de arbeidsinschakeling de gemeente op grond van artikel 7, lid 1, WWB verantwoordelijk is.

De eerste twee categorieën personen behoren van rechtswege tot de doelgroep van de no riskpolis en premiekorting. De derde groep, waarvoor een aparte indicatiestelling noodzakelijk is, wordt beperkt tot de gemeentelijke doelgroep (vergelijk de personen genoemd in het huidige artikel 12 Wet REA). Besloten is om deze indicatiestelling te beleggen bij de CWI. Bovendien is besloten om ook voor de indicatiestelling uit te gaan van een arbeidsongeschiktheidspercentage van ten minste 35%: betrokkene dient beperkingen te hebben die in ernst vergelijkbaar zijn met een arbeidsongeschiktheidspercentage van ten minste 35%.

Wij achten de voorgestelde regeling om een aantal redenen bezwaarlijk:

Het verlaten van het arbeidsgehandicaptenbegrip, waardoor iedereen die minder dan 35% arbeidsongeschikt is geen aanspraak kan maken op de no-riskpolis en de premiekorting, vinden wij reïntegratiebelemmerend. Bij het slechts kijken naar het arbeidsongeschiktheidspercentage en dus het verdienvermogen als uitgangspunt te nemen wordt voorbij gegaan aan de kans die iemand door zijn handicap heeft om uit te vallen van zijn werk. Juist de kans op langdurig verzuim door personen met een verhoogd gezondheidsrisico (welke op dit moment nog niet leidt tot een arbeidsongeschiktheidspercentage van minimaal 35%) worden door de no-riskpolis ondervangen.

Het uitgangspunt om alleen te kijken naar een arbeidsongeschiktheidspercentage van minimaal 35% stuit ook op praktische bezwaren. Indien je de gemeente populatie op dit punt gelijk wil stellen met UWV cliënten zul je ook gelijk moeten beoordelen. Dit impliceert de inzet van het CBBS door CWI voor de gemeentepopulatie. Met CBBS bereken je het verlies aan verdienvermogen. De vraag is hoe je dit vaststelt als het gaat om cliënten uit de gemeentepopulatie. Er is immers veelal geen maatman. De hantering van CBBS vraagt bovendien de nodige expertise en ervaring, die met enkel het doen van indicatiestellingen niet kan worden opgebouwd.

Wij stellen dan ook voor om de derde categorie van de doelgroep van personen die in aanmerking komen voor de no riskpolis en premiekorting te vervangen door een groep personen die door CWI hiertoe worden geïndiceerd. Deze indicatie zou dan ontwikkeld moeten worden aan de hand van de oude criteria van de arbeidsgehandicaptenstatus en zou zowel voor de gemeente- als voor de UWV-populatie moeten gelden. Consequentie zal zijn dat werkgevers minder geneigd zullen zijn om personen met een verhoogd gezondheidsrisico in dienst te nemen. Het gaat dan immers om mensen bij wie weliswaar nog geen beperkingen bij het verrichten van arbeid bestaan, maar die wel een aanzienlijk verhoogd risico op ziekte of gebreken in de toekomst hebben. Maar ook

personen met een bestaande arbeidshandicap zullen door een vermeend verhoogd gezondheidsrisico belemmeringen ondervinden bij het vinden van werk.

Starterskrediet

Volgens de tabel op blz. 53 van de MvT zal het starterskrediet (thans artikel 30 Wet REA) zijn wettelijke basis vinden in:

- Artikel 4.2.3 WIA (arbeidsplaatsvoorzieningen): wordt niet bedoeld artikel 4.2.2, lid 2, WIA (voorzieningen ter ondersteuning van toeleiding naar zelfstandige arbeid)?
- Artikel 65 e WAO (voorzieningen ter ondersteuning van toeleiding naar zelfstandige arbeid);
- Artikel 50c Wajong (experimenteerartikel): wordt niet bedoeld artikel 50b Wajong (voorzieningen ter ondersteuning van toeleiding naar zelfstandige arbeid)?
- Artikel 59c WAZ (voorzieningen ter ondersteuning van toeleiding naar zelfstandige arbeid).

Mededelingsverplichting bij verstrekken of toekennen van reïntegratie-instrumenten

Ingevolge artikel 45 Wet REA is degene aan wie op grond van de Wet REA een reïntegratie-instrument is toegekend of verstrekt, of diens wettelijk vertegenwoordiger, verplicht om op verzoek van het UWV of uit eigen beweging alle feiten en omstandigheden mee te delen die van invloed kunnen zijn op de verstrekking of toekenning of op de duur of de hoogte van het reïntegratie-instrument. Omdat de Wet REA wordt ingetrokken zal ook de inhoud van artikel 45 Wet REA naar de diverse materiewetten overgeheveld moeten worden, hetgeen voor de bestaande wetten een aanpassing betekent van de bepaling waarin de algemene mededelingsverplichting is geregeld.

Dit is gebeurd ten aanzien van artikel 70 WAZ. Aanpassing van artikel 80 WAO en artikel 62 Wajong (en indien nodig artikel 49 ZW) heeft echter niet plaatsgevonden.

Voorts ontbreekt in de WIA een met artikel 45 Wet REA vergelijkbare bepaling. Artikel 4.1.1, lid 1, WIA lijkt de inhoud van artikel 45 Wet REA slechts gedeeltelijk te dekken. 'Informatie in het kader van de reïntegratie' is wel erg vaag. Valt hier bijvoorbeeld ook onder het niet opgeven van een bepaald inkomensbestanddeel dat meetelt voor de inkomensgrens met betrekking tot vervoersvoorzieningen? Voor het opleggen van een boete wegens het niet nakomen van de mededelingsverplichting moet de overtreden rechtsnorm duidelijk zijn (lex certa beginsel). Artikel 45 ziet bovendien op zowel de werkgever als de arbeidsgehandicapte. Artikel 4.1.1. ziet uitsluitend op de verzekerde (geldt overigens ook voor de hierboven genoemde bepalingen uit de WAO, WAZ, Wajong en ZW).

Overgangsrecht

(Art. 1.1., onderdeel HH en artikel 1.6, onderdeel P)

Op grond van de bestaande regeling komen ook arbeidsgehandicapten die minder dan 15% resp. minder dan 25% arbeidsongeschikt zijn bevonden in aanmerking voor een loon- of inkomenssuppletie. Het overgangsrecht ziet alleen op personen met een arbeidsongeschiktheidsuitkering. Naar onze mening dient ook voor de arbeidsgehandicapten zonder arbeidsongeschiktheidsuitkering in specifiek overgangsrecht te worden voorzien.

In de artikelsgewijze toelichting bij artikel 1.1., onderdeel HH (MvT, blz. 7) en artikel 1.6, onderdeel P (MvT, blz. 27) wordt gesproken van een (derde) lid, waarin hetzelfde zou zijn geregeld met betrekking tot voorzieningen die op grond van artikel 22 en artikel 31 Wet REA zijn verstrekt als ten aanzien van de loon- en inkomenssuppletie. De onderhavige overgangsbepaling omvat slechts twee leden, waarbij het eerste betrekking heeft op de inkomenssuppletie en het tweede op de loonsuppletie.

Artikel 1.4, onderdeel T

In artikel 91 ZW wordt bepaald dat het ziekingeld op grond van artikel 29b ZW, zoals luidend tot de inwerkingtreding van de Invoeringswet WIA, niet wordt betaald na de periode waarover de werknemer op grond van dat artikel recht had. In de artikelsgewijze toelichting (MvT, blz. 20) wordt hierover het volgende gezegd: 'Artikel 91 bepaalt dat deze aanspraak op ziekingeld blijft bestaan. Dit ziekingeld kan echter niet langer worden betaald dan de periode waarover thans recht op ziekingeld bestaat'.

Moet deze bepaling zo worden uitgelegd dat artikel 29b ZW 'oud' alleen van toepassing blijft op lopende ziektegevallen en dat wanneer betrokkene na de inwerkingtreding van artikel 3.1 Invoeringswet WIA opnieuw uitvalt, het nieuwe artikel 29b ZW van toepassing wordt, ongeacht of de toepassingsstermijn van artikel 29b op dat moment is verstreken? Bestaat alsdan ingevolge artikel 91 ZW recht op ziekengeld op grond van het nieuwe artikel 29b ZW?

Wij zouden het op prijs stellen als een en ander meer duidelijk in de toelichting bij onderdeel T tot uitdrukking zou kunnen worden gebracht.

Artikel 1.5, onderdeel PP

Ingevolge artikel 7a.1 wordt de werkgever van de persoon die voor de inwerkingtreding van de Invoeringswet WIA arbeidsgehandicapt is, voor de duur van de dienstbetrekking doch ten hoogste gedurende de eerste drie jaar vanaf de aanvang van de dienstbetrekking als werkgever in de zin van artikel 3.6.2.1 Wfsv aangemerkt. Volgens de artikelsgewijze toelichting (MvT, blz. 26) laat deze bepaling door de zinsnede 'doch ten hoogste gedurende de eerste drie jaar vanaf de aanvang van de dienstbetrekking' het bepaalde in artikel 3.6.2.1, lid 2, onverlet en kan de duur van de premiekorting ook minder dan drie jaar bedragen. Wij vragen ons af of het gevolg van deze overgangsbepaling niet kan zijn dat een werkgever die op de dag voor inwerkingtreding van de Invoeringswet WIA recht had op een jaar premiekorting in verband met het in dienst houden van een arbeidsgehandicapt, dit recht niet per direct kan verliezen, omdat op het moment van de herplaatsing of de aanpassing van de arbeidsplaats de betrokken werknemer reeds drie jaar in dienst was?

In artikel 7a.1 wordt verwezen naar artikel 1.5, onderdeel T. Dit moet artikel 1.5, onderdeel W (en X?) zijn.

Artikel 1.7, onderdeel S

In de toelichting bij dit onderdeel is waarschijnlijk per abuis een stuk uit de artikelsgewijze toelichting bij artikel 1.1, onderdeel J, opgenomen.

Artikel 2.3 Overgangsrecht Wet REA

Lid 1

Op grond van artikel 2.3., lid 1, Invoeringswet WIA blijven de Wet REA en de daarop berustende bepalingen van toepassing op de persoon die vóór 1 januari 2006 in aanmerking is gebracht voor een instrument op grond van de Wet REA.

Volgens de artikelsgewijze toelichting (MvT, blz. 46) is het wenselijk lopende aanspraken op reïntegratie-instrumenten te handhaven. Wij begrijpen hieruit dat sprake is van 'in aanmerking gebracht' zijn als een toekenningsbeslissing aan betrokkene kenbaar is gemaakt vóór de inwerkingtreding van de Invoeringswet WIA ten aanzien van een voorziening die of reïntegratie-instrument dat feitelijk ingaat dan wel ten aanzien van werkzaamheden die feitelijk ingaan vóór de inwerkingtreding van de Invoeringswet WIA. De vraag is echter wat het toepasselijke recht is bij een aanvraag voor een voorziening die of een reïntegratie-instrument dat feitelijk ingaat dan wel ten aanzien van werkzaamheden die feitelijk ingaan voor de inwerkingtreding van de Invoeringswet WIA, maar waarop nog geen beslissing is genomen.

Lid 2

In het tweede lid wordt bepaald dat het eerste lid niet van toepassing is indien het instrument waarvoor de persoon in aanmerking is gebracht op grond van artikel 2.7 WAO (dit artikel moet nog een nummer krijgen), 98b WAZ, 76a Wajong, 13.10 WIA of 2.7 Invoeringswet WIA wordt aangemerkt als een instrument op grond van een van die wetten.

Naar onze mening dient aan deze bepaling nog een andere bepaling vooraf te gaan waarin wordt bepaald dat een beschikking op grond van de Wet REA na inwerkingtreding van artikel 3.1. Invoeringswet WIA wordt aangemerkt als een beschikking op grond van de Invoeringswet WIA.

Artikel 2.4 Oud overgangsrecht Wet REA

Lid 1

Artikel 75, lid 1, Wet REA garandeert dat artikel 57 AAW en de daarop berustende bepalingen van toepassing blijven zolang de voorziening wordt verstrekt. In artikel 2.4, lid 1, Invoeringswet WIA is artikel 75 lid 1 Wet REA niet ongewijzigd overgenomen. Bij de voorgestelde tekst hebben wij echter onze twijfels. Is het niet zo dat de verstrekte voorziening al de dag na de inwerkingtreding van deze wet niet meer verkeert in de staat waarin hij verkeerde op de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding, enkel en alleen vanwege het feit dat hij een dag ouder is en wellicht iets meer versleten? Een dergelijke bepaling heeft naar onze mening weinig zin. Intrekking van de bepaling zou ook kunnen, dan is wel duidelijk dat vervanging, reparatie e.d. niet meer mogelijk is. Het roept echter weer andere vragen op, zoals wat er gebeurt met de lopende bruikleenovereenkomsten, worden die in aangepaste vorm voortgezet, worden de bruikleen auto's ingenomen en verkocht of worden ze ter overname aangeboden aan de betrokkenen.

Wellicht zou de bepaling als volgt geformuleerd kunnen worden:

'Artikel 57 van de Algemene arbeidsongeschiktheidswet en de daarop berustende bepalingen, zoals deze luiden op de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van de Wet op de (re)integratie arbeidsgehandicapten, blijven van toepassing op de persoon die vóór die datum een aanvraag heeft ingediend of in aanmerking is gebracht voor een voorziening tot behoud, herstel of bevordering van de arbeidsgeschiktheid, tot de datum waarop de voorziening vervangen dient te worden en met dien verstande dat de kosten samenhangend met de voortzetting van de voorziening niet langer vergoed worden'.

Ook dan is het de vraag hoe we dat in de praktijk realiseren, met name als het om bruikleenauto's gaat. Het meest praktische lijkt om de bruikleenauto's dan over te dragen in eigendom aan de betrokkene.

Lid 4

In dit lid wordt bepaald dat een beschikking op grond van artikel 57 en 57A AAW na de inwerkingtreding van artikel 3.1 Invoeringswet WIA wordt aangemerkt als een beschikking op grond van de WAO, WAZ, Wajong of de WIA. Zou het niet volstaan als uitsluitend de Invoeringswet WIA wordt genoemd?

Artikel 77 Wet REA

Artikel 77 Wet REA (overgangsbepaling Wet einde toegang verzekering WAZ) is niet geheel overgenomen in de Invoeringswet WIA. Alleen in artikel 2.7 (overgangsrecht experimentele prb-regeling) is voor wat betreft het PRB ex artikel 33 Wet REA een regeling getroffen en hetzelfde is in artikel 83e SUWI (artikel 1.9, onderdeel J) gebeurd voor lopende reïntegratietrajecten. Hoewel we het niet helemaal kunnen overzien vragen wij ons af of lopende voorzieningen (m.u.v. het PRB) van personen die thans op grond van artikel 77 als WAZ-verzekerd worden aangemerkt na de inwerkingtreding van de Invoeringswet WIA probleemloos gecontinueerd kunnen worden.

Overigen

Mededelingsverplichting bij verstrekken of toekennen van reïntegratie-instrumenten

Ingevolge artikel 45 Wet REA is degene aan wie op grond van de Wet REA een reïntegratie-instrument is toegekend of verstrekt, of diens wettelijk vertegenwoordiger, verplicht om op verzoek van het UWV of uit eigen beweging alle feiten en omstandigheden mee te delen die van invloed kunnen zijn op de verstrekking of toekenning of op de duur of de hoogte van het reïntegratie-instrument. Omdat de Wet REA wordt ingetrokken zal ook de inhoud van artikel 45 Wet REA naar de diverse materiewetten overgeheveld moeten worden, hetgeen voor de bestaande wetten een aanpassing betekent van de bepaling waarin de algemene mededelingsverplichting is geregeld.

Dit is gebeurd ten aanzien van artikel 70 WAZ. Aanpassing van artikel 80 WAO en artikel 62 Wajong (en indien nodig artikel 49 ZW) heeft echter niet plaatsgevonden.

Voorts ontbreekt in de WIA een met artikel 45 Wet REA vergelijkbare bepaling. Artikel 4.1.1, lid 1, WIA lijkt de inhoud van artikel 45 Wet REA slechts gedeeltelijk te dekken. 'Informatie in het kader van de reïntegratie' is wel erg vaag. Valt hier bijvoorbeeld ook onder het niet opgeven van een bepaald inkomensbestanddeel dat meetelt voor de inkomensgrens met betrekking tot vervoersvoorzieningen? Voor het opleggen van een boete wegens het niet nakomen van de

mededelingsverplichting moet de overtreden rechtsnorm duidelijk zijn (lex certa beginsel). Artikel 45 ziet bovendien op zowel de werkgever als de arbeidsgehandicapte. Artikel 4.1.1. ziet uitsluitend op de verzekerde (geldt overigens ook voor de hierboven genoemde bepalingen uit de WAO, WAZ, Wajong en ZW).

Onvervreemdbaarheid van verstrekkingen

In artikel 36 Wet REA wordt geregeld dat de voorzieningen, bedoeld in artikel 22 en 31 en de gelden, bedoeld in artikel 30 Wet REA, onvervreemdbaar en niet vatbaar voor verpanding of belening zijn. In verband met de intrekking van de Wet REA dient ook de inhoud van deze bepaling te worden overgeheveld naar de diverse materiewetten. Dit is verzuimd voor wat betreft artikel 8.2.13 WIA.

Niet voor beslag vatbare verstrekkingen

In artikel 37 Wet REA wordt bepaald dat de voorzieningen, bedoeld in artikel 22 en 31 en de gelden, bedoeld in artikel 30 Wet REA niet vatbaar zijn voor beslag. In verband met de intrekking van de Wet REA dient ook de inhoud van deze bepaling te worden overgeheveld naar de diverse materiewetten (voor wat betreft de bestaande wetten door aanpassing van de bepalingen waarin de niet voor beslag vatbare verstrekkingen worden geregeld). Dit is verzuimd voor wat betreft artikel 67 WAZ en artikel 8.2.14 WIA.

Intrekking van de Wet REA en de Wet Kinderopvang

In de Wet kinderopvang wordt in een aantal bepalingen verwezen naar de Wet REA. Vanwege de intrekking van de Wet REA zullen deze bepalingen moeten worden aangepast. Het gaat in ieder geval om de volgende artikelen:

- Artikel 29, lid 1, aanhef en onderdeel a, Wet kinderopvang. Ingevolge die bepaling heeft een ouder aanspraak op een tegemoetkoming van het UWV als hij in het tegemoetkomingsjaar een persoon is als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel h of i, tenzij de gemeente op grond van artikel 72, lid 2, WW, **artikel 14, lid 1, Wet REA** of op grond van artikel 7, lid 3, tweede volzin, WWB verantwoordelijk is voor de reïntegratie.
- Artikel 6, lid 1, onderdeel i, Wet Kinderopvang. Ingevolge deze bepaling heeft een ouder aanspraak op een tegemoetkoming van het Rijk als hij **een arbeidsgehandicapte als bedoeld in de Wet REA** is, ten behoeve van wie het UWV werkzaamheden, gericht op bevordering van de inschakeling in het arbeidsproces als bedoeld in **artikel 10, lid 3, Wet REA** laat verrichten of aan wie, blijkens het plan, bedoeld in **artikel 13, lid 1, Wet REA**, een voorziening als bedoeld in **artikel 22, lid 1 t/m 4, Wet REA** is toegekend, of die werkzaamheden op een proefplaats verricht **als bedoeld in artikel 23, lid 1, onderdeel a, Wet REA**.
- Artikel 86, aanhef en onderdeel a, Wet kinderopvang. Ingevolge deze bepaling kan het UWV aan de ouder die een verplichting gesteld in artikel 33 niet nakomt een bestuurlijke boete opleggen met overeenkomstige toepassing van de **artikelen 46 en 47 Wet REA**.

Artikel 93 Wet kinderopvang (overgangsbepaling) zal geen aanpassing behoeven, want heeft betrekking op de overheveling van de financieringsregeling kinderopvang uit de Wet REA naar Wet kinderopvang.

Voor zover nodig (indien de doelgroep genoemd in artikel 10 Wet REA niet een op een loopt met de doelgroep bedoeld in artikel 30, lid 1, onderdeel b, SUWI) zal wel nog moeten worden voorzien in nieuw overgangsrecht.